

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

tribunal Christi comparebimus, sed capita nostra attollamus, gaudentes, quod redemptio nostra appropinquet, Luc. 21. v. 28.

2. *Silentium*, quod præ timore nemini quicquam dixerunt, de rebus iis, quæ ad sepulchrum ipsis evererant, nemini, videlicet, in via sibi occurrenti, quamdiu stupor & metus iste duravit. Mox enim dum rever-

tuntur Hierosolymas, Christus ipsis obviam venit, & omnem metum adimit, Matth. 28. v. 9. 10. Tunc omnia ista, quæ evererant, undecim Apostolis, & cæteris discipulis omnibus pleno ore referent. Luc. 24. v. 9. Magnalia enim Dei non sunt reticenda, sed ubique prædicanda & latè divulganda, Tob. 12. v. 7.

Feria II. Paschatos.

Evangelium Luc. 24. v. 13. 35.

Legimus Gen. 44. & 45. de Josepho, quod fratres suos statim cognoverit, sed ipsi non cognoscebant ipsum. Primum quidem durius ad eos loquitur, tanquam ad alienos, sed tandem non potest se cohibere, & irruens in colla fratrum suorum, indicavit ipsis dicens: Ego sum Joseph frater vester, nolite pavere, atque ita fratrum tristitia in summam lætitiã mutata est.

Similem processum observavit Christus cœlestis ille Josephus in hodierno Evangelio. Fratres ejus, ut ipse nuncupat Apostolos, Matth. 28. v. 10. ab eo turpiter profugerant, Petrus insuper etiam ipsum abnegaverat, neque tamen Christus eos propterea repudiat, sed associat sese ipsis in via, principio quidem in forma peregrina, sicut Josephus, & stultitiã ipsorum increpat, postea tamen exarsit cor ejus, & non potuit ulterius se cohibere, sed manifestavit se, ut agnoscerent eum, non secus ac dixisset. Ego sum cœlestis Joseph, frater vester, nolite pavere, mortuus eram, & ecce vivo in secula seculorũ, & habeo claves mortis & inferni, Apoc. 1. vers. 18. quo pacto timor omnis evanuit, &

gaudio valde magno perfusi sunt discipuli, ut prælecta pericope satis superque testatur, cuius tres sunt partes, quarum

- I. Complectitur *discipulorum peregrinationem.*
- II. *Christi associationem.*
- III. *Resurrectionis manifestationem.*

II.

EXEGESIS.

Sicut solis ortum præcedit aurora sive diluculum: Sic apparitionem Christi præcessit angelica resurrectionis ejusdem manifestatio, quam heri consideravimus. Heri angelus de resurrectione Christi concionatus est, hodie Christus ipse apparet, & se redivivum discipulis exhibet. Heri mulieres discedebant à monumento cum aliquali gaudio, cui timor & dubitatio permixta erant. Hodie gaudent discipuli, & cor ipsorum ardet. Heri audivimus Angelum dicentem: Surrexit & non est hic. Hodie Christus ipse testatur, se non solum resurrexisse, sed & in gloriam suam intrasse. Ut ergò crescant resurrectionis mysteria: Ita quoque crescere

crefcere debent pafchalia noftra gaudia quorum incrementum promovebit hodiernum Evangelium, ubi confideranda veniunt

1. *Viatorum numerus.* Nam duo ex illis inquit Evangelifta, videlicet ex ordine 70. difcipulorum, quorum mentio fit Luc. 10. v. 1. & alter Cleophas appellatur, qui fuit germanus Jofephi, alterius autem nomen non exprimitur, ibant.

Erant hi difcipuli in fummo propter mortem Chrifti mœore constituti, proinde ad relevandam triftitiam expatiantur bini, & folitudinem, quæ commune melancholicorum receptaculum eft, quantum poffunt, evitant. Hortantur nos fuo exemplo, fi triftitia & mœore gravemur, quod folitudinem ante omnia vitare, & vel unum è multis eligere debemus, in cujus gremium secretum cordis angorem tutò effundere poffimus. Amicus enim dulcis eft propter confilium animæ, Prov. 27. v. 9. Væ autem foli, qui fipfum eriget? Eccl. 4. v. 10.

2. *Peregrinationis tempus,* quando factum fit, prima fcilicet hebdomadis die, quæ apud nos propter refurrexionem dominicam Dominica dicitur, ut Theophylactus notat, fed à meridie circa vefperam, poftquam cultus divinus jam peractus erat.

Si levandi animi gratiâ die dominicâ, vel etiam feftis anniverfariis parumper expatiari velis, ante omnia templum vifita, & res facras confice, verbum Dei audiendo, orando & pfallendo, quæ vera funt media recreandi animum, Pfal. 19. v. 8. 9. exemplo Hannæ, 1. Sam. 1. v. 7. feqq. & viduæ illius octogenariæ, Luc. 2. v. 37.

3. *Terminus,* qui duplex

1. *à quo,* Hic eft Civitas Hierofolyma, ubi diutius nolunt commorari, quia cives

ejus Chriftum interfecerant. Ita fugite Vos mei, commercia improborum, fi amicitiam Chrifti fovete & confervare velitis. Nulla enim eft focietas juftitiæ cum injuftia, Chrifto cum Beliale, 2. Cor. 6. v. 15.

2. *Ad quem.* Nam in vicum abeunt, diftantem ab Hierofolyma ftadiis fexaginta, cui nomen Emaus. Emaus idem eft quod arx firma. Talis eft nomen Domini, quò tempore tribulationis confugere debemus, Prov. 18. v. 10.

4. *Dialogus.* Colloquuntur enim non de fabulis anilibus, fed de Jefu Nazareno, ejusque miferabili fato, quod fuperioribus diebus perpeffus erat Hierofolyms.

Ita non fufficit interefle pnblicis feriarum pafchalium conventibus, & per preces & pfalmodias hoftiam laudis Deo facrificare, fed & hoc nobis incumbit, ut domi & foris in quavis converfatione beneficia nobis præftita expendamus, & domesticis noftris commendemus, juxta admonitionem Pauli Col. 3. v. 16. 17. & ipfius Jehovah Deut. 6. v. 7.

Væ autem illis, qui feriis hifce pafchalibus in popinas Emaunticas proximorum pagorum, villarum & vicorum catervatim deambulant, verbis otiofis, ftultiloquiis & obfcenitatibus ferecreantes, quæ Chriftianos dedecent, Eph. 5. v. 4. fi enim de quo vis verbo ἀέρω aliquando ratio cujus reddenda erit, videant quomodo excufent fuam ἀνωτίαν, Matth. 12. v. 36.

De Secundo.

SEquitur pars altera, nimirum *Chrifti associatio.* Dum enim hifce de rebus alternatim sermones conferunt, ut vox græca ἐμιλῶν importat, ecce appropinquat Jefus, & comitem fe adjungit, quo ipfo oftendit, fe